

שמע קולינו OF ברכה THE THEME OF THE

The **ברכה** of **שמע קולינו** serves two purposes. It acts as the conclusion of the middle **תפילות** of **שמונה עשרה** and it is the point in which a person may add his own

תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף ח' עמ' א'—אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב, **אע"פ שאמרו: שואל אדם צרכיו בשומע תפלה, אבל אם בא לומר בסוף כל ברכה וברכה מעין כל ברכה וברכה – אומר. א"ר חייא בר אשי אמר רב, אע"פ שאמרו: שואל אדם צרכיו בשומע תפלה, אם יש לו חולה בתוך ביתו – אומר בברכת חולים, ואם צריך לפרנסה – אומר בברכת השנים. אמר ר' יהושע בן לוי, אע"פ שאמרו: שואל אדם צרכיו בשומע תפלה, אבל אם בא לומר אחר תפלתו, אפילו כסדר יוה"כ – אומר.**

Is there a restriction on what a person may add to the **ברכה** of **שמע קולינו**? Rabbi Yaakov M'Emden in his book: **סימן קסז, לוח ארש** expresses concern about certain additions:

סימן קסז—התחינה בברכת **שמע קולינו** שהעמיד פה בעל בית תפלה (Rabbi Zalman Henne) אין דעתי ולא דעת משכל על דבר נוחה הימנה שאין להוסיף על מטבע ברכות בתפילות. ובהשוואה אחת לכל הבא ועמד כסבור שחובה היא כתפלת שמונה עשרה עצמה. ואינו נכון כלל לעשות תופסת קבועה על מה שתקנו וקבעו אנשי כנסת הגדולה. ואם אמנם חז"ל אמרו שואל אדם צרכיו בשומע תפלה כל איש לפי מה שצריך לו ביותר ואשר ידע נגעו ומכאובו, פרט בפיו ובלבו לפי זכות מחשבתו וטוהר כונתו תקובל תפלתו. ואף אם לא תהא לשון צח מאוד רק כפי השגתו לרצון לפני ה' תהיה והיא היא עקר עבודת התפלה שבלב. נכון וטהור היודע לחדש דבר ממעקי הלב וישפוך את נפשו לפי ה' בשיחו בהתעמף רוחו לא כתפלת קבע חלוטה כללית מצות אנשים מלומדה דומה למשוי. ומההכרח תקנו לנו אנשי כנסת הגדולה תפלה לכל אדם בשוה עליה אין להוסיף נוסח חדש אם לא המחודש אצל היחיד יום יום כי הוא המשובח ולפי שכלו יהולל. ודרך כלל אני אומר אל ירבה אדם בתחינות חדשות מקרוב באו כי האלקים בשמים וגו' על כן יהיו דברך מעטים.

Rabbi Emden does not specify the **תחנה** that he found objectionable. In the book, **רב פנינים**, a compilation of **תחינות** published by the Hebrew Publishing Company in 1916, the publisher includes two **תחינות** that are to be recited after the words: **כי אתה שומע:**

אָנָּא אֵיךְ בָּעַט דִּיךְ גָּאָט אֵיךְ הָאָב גְּעוֹיַנְדִּיגְט און פֿעֶרְקֶרִימְט און גַּעשׂוֹלְדֶגְט פֿאַר דִּיר און הָאָב גְּעֵטְהָאָן וואָס גִּיט רַעֲבֵט אִיז . . .

אָתָּה, דו בִּיסְט גָּאָט וואָס דו בִּיסְט מִפֿרָגְט וּמְכַלְכֵּל מִיט דִּיין גַּענְד צו אַלֶּע בַּאשְׁעֶפֶענִישׁ . . .

The theme of the first **תחנה** is **וידוי**, confession of sin. The theme of the second **תחנה** is

income. These תחינות have been translated into Hebrew and can be found in the Arstscoll סידור. They begin as follows:

אנא ה' חטאתי, עויתי, ופשעתי לפניך, מיום היותי על האדמה עד היום הזה (ובפרט בחטא ..)
אנא ה', עשה למען שמך הגדול, ותכפר לי על עוני וחטאי ופשעי שחטאתי ושעויתי
ושפשעתי לפניך, מנעורי עד היום הזה. ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול.
אתה הוא ה' האלקים, הזן ומפרנס ומכלכל מקרני ראמים עד ביצי כינים. הטריפני לחם חקי
והמצא לי ולכל בני ביתי מזונותי קודם שאצטרך להם, בנחת ולא בצער, בהתר ולא
באיסור, לכבוד ולא לבזיון, לחיים ולשלום, משפע ברכה והצלחה, ומשפע ברכה עליונה . . .

Rabbi Yaakov M'Emden expresses a valid objection to the recital of the תחינות in the ברכה of תפלה. When the גמרא grants its consent to an individual making personal requests in the ברכה of תפלה, the גמרא was giving its consent to a practice that it expected would take place occasionally; i.e. when a family member was sick or a family member had financial difficulty. The גמרא never gave its consent to the inclusion of the same additional words each day. It can be argued that when a person adds additional words each day the words become a part of the ברכה and change the מטבע שטבעו חכמים. The סידור עבודת ישראל, many Sephardic סידורים and the RCA De Sola Poole סידור follow Rabbi Yaakov M'Emden's opinion. Among the סידורים that include the תחינות are the סידור הגר"א and the אוצר התפילות.

What is the source for the תחינות?

סידור חמדת ישראל—בשער הכונות בנוסח התפלה של האר"י"ל כתוב שיאמר כאן וידוי רבוננו של עולם חטאתי, עויתי, ופשעתי וכו' ואם ירצה יתודה באורך בפרטות ואחר כך יאמר ומלפניך מלכינו ריקם אל תשיבנו. גם צריך לשאול על מזונותיו דרך קצרה במקום הזה קודם שיאמר ומלפניך מלכינו וכו'.

What is the basis to recite וידוי each day during עשרה?

מחזור ויטרי סימן יט'—אמ' רב המנונא הני הילכתא גיברתא איכא למשמע מהני קראי דחנה: והיא מדברת על לבה רק שפתיה נעות (שמואל א' א'), מיכאן להתפלל שתהא תפלתו בלחש. וממי למדה לעשות כן? מן הקב"ה (ויקרא ו) במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת. מפני כבוד הבריות. שהעולה באה בנדבה. והחטאת באה על חטא. ואם היה מקום מיוחד לשחוט את החטאת ידעו הכל שבחטאת היא זו וילבינו פניו שלזה. אבל כשנשחט החטאת במקום העולה כסבורין שהיא עולה ולא ידעו בחטאו של זה. אמרה חנה: כיון שהקב"ה חס על כבוד הבריות אף אני צריכה לחוש ולהתפלל שמונה עשרה בלחש שבהן אדם מתודה על חטאיו ולא ישמע חבירו. אבל שאר תפילות שאינן של וידוי כגון ברכות שלפני קרית שמע ושל אחריה אין צריך לומר בלחש.

TRANSLATION OF SOURCES

'א-תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף ח' עמ' א'
 Said Rab Judah the son of Samuel b. Shilath in the name of Rab: Even though it was said that one should pray for his private needs only at 'Who hears prayer,' nevertheless, if he is disposed to supplement any of the Benedictions by personal supplications relevant to the subject of each particular Benediction, he may do so. So also said R. Hiyya b. Ashi in the name of Rab: Even though it has been said that one should pray for his own needs only at 'Who hears prayer', still if for example one has a sick person at home, he may offer an extempore prayer at the Benediction for the Sick; or if he is in want of sustenance, he may offer a special prayer in connection with the Benediction for Prosperous Years. R. Joshua b. Levi said: Though it has been decided that private prayers for personal needs only may be inserted in the Benediction 'Who hears prayer'⁵, yet if one is disposed to offer supplication after The Prayer to the extent of the Day of Atonement Service, he may do so.

לוח ארש סימן קסו'- I do not agree with the decision of Rabbi Zalman Henne, author of the Siddur Beis Tefila to add a prayer in the Bracha of Shema Koleinu. It appears to me that his action violates the rule that one should not change the wording of a Bracha that was coined by our Rabbis. One who sees the words of the prayer inserted within the Bracha might think that there is an obligation to recite it as part of Shemona Esrei. The placement of the prayer is not appropriate because it is a permanent addition to what was composed by the men of the Great Assembly. It is true that Chazal said that one should make a request for his personal needs in the Bracha of Shomeah Tefila. However, Chazal expected that a person would express his needs according to what he felt and would use whatever words he could put together to express his needs in order for his prayer to be accepted. If he could not express himself well, as long as his words were sincere, the words would be considered service and prayer of the heart. Correct and pure is one who can compose a new prayer from the depths of his heart and who can spill his heart to G-d. Such a prayer is not like the fixed prayers that some people recite as if it is a burden that they are carrying. It was out of necessity that the Men of the Great Assembly composed the fixed prayers so that all men who recite it are equal. It is not appropriate to add to the fixed prayers unless it is a new prayer for the individual each day which is the best. In general I advise against reciting new prayers that were just composed because it is not respectful in that you are addressing G-d who resides on high. It is better that your words be few.

ל-סידור חמדת ישראל-In the book Shaar Ha'Kavanos in the Nusach of Tefila composed by the Ar"i it is written: that one should recite the following Vidui (confession) in the Bracha of Shema Koleinu: G-d, I have sinned. (A person can choose to list his individual sins) and then he can say: Oo'Milphanecha Malkeinu Raykom Al Tisheiveinu. He can also ask

for sustenance in a few words at this point in Shemona Esrei before the person recites: Milphanecha.

'מחזור ויטרי סימן יט'-Rav Hamnuna said; these important rules we can learn from the verses that discuss Chana: V'Hee Midaberes Al Leiba Rak Sifasehah Na'Ot (She speaks from her heart but only her lips move); from these words we learn that a person should recite Shemona Esrei quietly. From where did Chana learn that rule? From G-d; a verse says: in the place where you slaughter the Olah sacrifice, you should also slaughter the sin sacrifice. This rule was promulgated out of respect for human beings. The Olah sacrifice is brought by one who wants to make a gift to G-d. The sin sacrifice is brought to obtain forgiveness for sin. If there was a designated place to slaughter only the sin sacrifice, everyone who was slaughtering their sacrifice at that place would be embarrassed because it would be a sign that they had sinned. However, when the same place is used to slaughter both the Olah sacrifice and the sin sacrifice, noon is embarrassed because it is not clear which type of sacrifice is being slaughtered. Chana reckoned that since G-d took into consideration the honor of human beings when they were in the act of repenting from their sins so too we should be concerned about the honor of human beings when they confess their sins in Shemona Esrei. Shemona Esrei should be recited silently so that when a person confesses his sins, noon will hear what is being said. Concerning other Tephilot that do not involve the confession of sins, like the Brachot before and after Kriyat Shema, it is not necessary to recite silently.